

[Finansministeren]

mål ved at belyse de skønnede likviditetsvirkninger af finanslovsforslag og finanslov, og der kan ikke på baggrund af oplysninger om få måneders statslige ind- og udbetalinger sammenholdt med månedsfordelingen drages sikre konklusioner om den underliggende statsfinansielle udvikling for udgifter og provenuier.

På indeværende tidspunkt foreligger kun opgørelser af større statslige ind- og udbetalinger for januar måned. Ifølge disse bidrager udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge og indbetaling af told- og forbrugsafgifter stærkt til den nævnte afvigelse på 1,3 mia kr. Der kan imidlertid være flere årsager til afvigelser mellem kasseunderskudsopgørelserne og månedsfordelingen. Ved stærke konjunkturbævælgelser i økonomien, således som vi har oplevet det i de sidste par år, vil de konjunkturfølsomme poster på budgettet udvikle sig anderledes end efter en fordeling, der overvejende er baseret på historiske betalingsmønstre. Dette gælder i særlig grad, når en så kort periode som en måned betragtes. Hertil kommer, at der kan forekomme egentlige ændringer i betalingsmønstret, f. eks. i form af restanceforskydninger på såvel udgifts- som indtægtssiden. Selv tidsmæssigt små forskydninger af betalingerne kan medføre store beløbsmæssige afvigelser på månedsbasis, idet kasseunderskuddet er resultatet af store bruttobetalinge. De månedlige bruttobetalinge skønnes i 1981 at udgøre op til 25 mia kr. Afvigelser kan endvidere opstå, når den underliggende samfundsøkonomiske udvikling ændres i forhold til forudsætnin-
gerne for finansloven.

Det kan ikke på det foreliggende grundlag afgøres, hvilke af de mulige årsager til afvigelser der har haft størst betydning i januar og februar. Der er derfor i disse opgørelser heller ikke tilstrækkelig information til en vurdering af det videre statsfinansielle forløb i 1981.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 1, der var:

1) Forhandling om energiministerens redegørelse af 12. marts 1981:

Redegørelse for resultatet af forhandlingerne mellem regeringen og bevillingshaverne i DUC.

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Mølgaard (DR):

Retsforbundets folketingsgruppe erkender at have et medansvar for den situation, der foreligger i dag, nemlig denne situation, hvor der ligger et forhandlingsresultat på bordet som resultat af nye forhandlinger mellem A. P. Møller-koncernen og regeringen. Vi anbefalede nemlig en sådan ny forhandling; vi foretrak alt andet lige en forhandlingsløsning fremfor et lovdiktat.

Men vi anbefalede ikke denne vej for enhver pris; vi understregede stærkt, at en løsning måtte tilvejebringes på grundlag af, hvad der var flertal for her i folketinget, og det ville jo faktisk sige en endnu strammere løsning end regeringens lovforslag, en endnu mere håndfast varetagelse af samfundsinteresserne. Under førstebehandlingen af lovforslagene tilføjede vi, idet vi opfordrede regeringen til at forsøge sig ad forhandlingens vej; men giv nu ikke ved dørene!

Det lader sig ikke skjule, at der er blevet givet ved dørene fra regeringens side. Vi beklager dette fra retsforbundets side og finder dette så meget ekstra urimeligt, som det er under indtryk af, at flertallet for lovforslagene eller endog noget endnu strammere var klart nok her i folketinget. Ergo var det parlamentarisk overhovedet ikke nødvendigt for regeringen at fire på kravene, tværtimod.

Hvorfor gjorde man det da? Måske for ikke at rokke ved det, vælgerne faktisk altid har kunnet stole på, nemlig at socialdemokratiske principprogrammer ikke respekteres af regeringen og socialdemokratiets folketingsgruppe i den daglige politik, og at valgløfter udstedt af socialdemokratiet er glemte, så snart valget er overstået, også selv om der ellers måtte være flertal for programpunkterne. Det er set utallige gange før, og nu er det altså sket igen. Det er også før sket, at regeringer har skaltet og valtet med samfundsværdierne på Nordsøens bund, og nu har vi altså fået en gentagelse af skandalen.